

การพัฒนาความสามารถในการอ่านวิเคราะห์และการเขียนสรุปความ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP
ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก

The development of analytical reading ability and summary writing
ability of Matthayomsuksa 2 students by organizing REAP strategy
and graphic organizer technique

ณัฐพร สายกฤษณะ¹, อธิกมาส มากจู้ย
Natthaporn Saikritsana¹ and Atikamas Makjui
มหาวิทยาลัยศิลปากร

Silpakorn University, Thailand

¹Email: nr.nrdarkdevil@gmail.com

Received 16 December 2020; Revised 23 January 2021; Accepted 20 March 2021

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนสถาพรวิทยา จังหวัดนครปฐม ที่กำลังศึกษาภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 33 คน เครื่องมือในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก เรื่องการอ่านวิเคราะห์และการเขียนสรุปความ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านวิเคราะห์ แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสรุปความ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test Dependent)

ผลการวิจัย พบว่า 1) ความสามารถในการอ่านวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความสามารถในการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

คำสำคัญ : การอ่านวิเคราะห์, การเขียนสรุปความ, กลวิธี REAP, เทคนิคการใช้ผังกราฟิก

Abstract

The purposes of this experimental research were 1) to compare analytical reading ability of Matthayomsuksa 2 students before and after implementation of the REAP strategy and graphic organizer technique and 2) to compare summary writing ability of Matthayomsuksa 2 students before and after implementation of the REAP strategy and graphic organizer technique. The sample consisted of 33 students from Matthayomsuksa 2/2, Sathapornwittaya School, Banglen, Nakhon Pathom, The Secondary Educational Service Area 9, second semester, academic year 2019, and using simple random sampling technique with a classroom unit. The research instruments used were: 1) analytical reading ability and summary writing ability lesson plans using the REAP strategy and graphic organizer technique, 2) analytical reading ability test and 3) summary writing ability test. The data were analyzed by mean ($\bar{X}$), standard deviation of items (S.D.) and t-test dependent.

The research findings were as follows:

The Matthayomsuksa 2 students after using the REAP strategy and graphic organizer technique had analytical reading ability higher than before at the .05 level.

The Matthayomsuksa 2 students after using the REAP strategy and graphic organizer technique had summary writing ability higher than before at the .05 level.

Keywords: analytical reading ability, summary writing ability, REAP strategy, graphic organizer technique

บทนำ

ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้มนุษย์สามารถรับส่งข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อต่าง ๆ ได้อย่างสะดวกสบายและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น เราจึงสามารถรับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้ตลอดเวลา หากขาดความสามารถในการอ่านที่มีประสิทธิภาพ ย่อมก่อให้เกิดปัญหาด้านการรับสารหรืออาจมีความเข้าใจในข้อมูลที่ผิดพลาด เนื่องจากไม่สามารถจับใจความสำคัญ ขาดการพิจารณาไตร่ตรองถึงเหตุผล ความถูกต้องและความเหมาะสมของสารที่ได้รับ ซึ่งทำให้ผู้อ่านขาดความสามารถที่เรียกว่าการอ่านวิเคราะห์

การอ่านวิเคราะห์ทำให้ผู้อ่านเกิดปัญญาและเกิดความคิดสร้างสรรค์ ในยุคปัจจุบันการอ่านวิเคราะห์เป็นการประเมินคุณค่าพิจารณาว่าสิ่งใดถูก สิ่งใดควรไม่ควร สามารถแก้ปัญหาได้ จึงทำให้ผู้ที่มีความสามารถในการวิเคราะห์ ดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขในยุคปัจจุบัน นำประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านวิเคราะห์ไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิต (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2546) ดังนั้น ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านวิเคราะห์ย่อมได้รับประโยชน์จากการอ่านและมีประสิทธิภาพในการอ่าน เป็นผู้ที่สามารถคิดได้ลึกซึ้ง ขยายผล รอบคอบ นำไปสู่การสร้างความรู้ ความคิด การตัดสินใจแก้ปัญหา สามารถปรับตัวได้ทันการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ดังนั้น หากผู้อ่านขาดความสามารถทางการอ่านวิเคราะห์ ย่อมส่งผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวันด้วย เนื่องจากสังคมปัจจุบันเต็มไปด้วยข้อมูลข่าวสารที่มีข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นปะปนกัน มีการนำเสนอเรื่องราวแต่เพียงด้านเดียวหรือมีข้อมูลที่หลากหลาย หากผู้อ่านไม่สามารถแยกแยะและตัดสินใจ ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล ย่อมไม่สามารถแสดงความคิดเห็นที่ดีได้ทำให้ไม่ได้รับประโยชน์จากการอ่านได้อย่างเต็มที่

การอ่านวิเคราะห์จึงเป็นทักษะการอ่านที่สำคัญมากต่อการดำรงชีวิตในปัจจุบันซึ่งกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความคิดและทัศนคติที่กว้างไกล ทำให้เกิดความคิดที่รอบคอบและมีเหตุผล เป็นการพัฒนาตนเองให้เป็นคนรอบรู้ นำไปสู่การประสบความสำเร็จในการดำรงชีวิตได้ สอดคล้องกับ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546) และ สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ (2547) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านวิเคราะห์ สรุปได้ว่าในยุคปัจจุบันการอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นการประเมินคุณค่าพิจารณาว่าสิ่งใดถูก เข้าใจความเป็นไปเป็นมาของเหตุการณ์ต่าง ๆ สิ่งใดควรไม่ควร สามารถแก้ปัญหาได้สำรวจความสมเหตุสมผลของข้อมูลที่ปรากฏช่วยให้ไม่ด่วนสรุปสิ่งใดง่าย ๆ จึงทำให้ผู้ที่มีความสามารถอ่านวิเคราะห์ที่ดี สามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหาการประเมินและการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

นอกจากความสามารถในการอ่านวิเคราะห์จะมีความสำคัญดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น ยังมีความสามารถอีกลักษณะหนึ่งที่มีความสำคัญและนักเรียนควรได้รับการฝึกฝนควบคู่ไปกับการอ่านวิเคราะห์ คือ ความสามารถในการเขียนสรุปความ ซึ่งเป็นทักษะการเขียนเบื้องต้นที่ช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญ ถ่ายทอดความรู้ ความคิดและความเข้าใจจากเรื่องที่ตนเองศึกษาได้ สอดคล้องกับ จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และ อาริยา หุติณทะ (2555) ได้กล่าวไว้ว่า การเขียนสรุปความ เป็นทักษะการเขียนที่สืบเนื่องและสัมพันธ์กับการอ่านจับใจความ กล่าวคือ เป็นการสื่อสารที่ผู้เขียนต้องแสดงทั้งสมรรถภาพในการอ่านจับใจความให้ถูกต้อง ชัดเจน ต่อเนื่อง สละสลวย เป็นภาษาเขียนที่ดีด้วย การเขียนสรุปความจึงมีความสำคัญต่อการเรียนรู้และมีประโยชน์ต่อการศึกษา เพราะช่วยให้นักเรียนสามารถจดบันทึกความรู้จากบทเรียนได้

ข้อมูลรายงานผลการทดสอบการพัฒนาความสามารถในการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ (PISA) ซึ่งเป็นเครื่องมือวัดและประเมินผลเพื่อศึกษาความสามารถรู้เรื่องที่ได้อ่าน พบว่า คะแนนผลประเมินความสามารถในการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ของโรงเรียนสถาพรวิทยามีแนวโน้มความสามารถในการอ่านลดลง โดยพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยของการอ่านไม่ถึงร้อยละ 50 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 37.11 เช่นเดียวกับผลคะแนนจากการประเมินด้วยข้อสอบมาตรฐานกลาง ปีการศึกษา 2561 ซึ่งเป็นข้อสอบวัดความสามารถในสาระที่ 1 การอ่าน มีคะแนนเต็ม 23 คะแนน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ย คือ 9.67 คะแนน และสาระที่ 2 การเขียน มีคะแนนเต็ม 19 คะแนน เป็นการเขียนตอบสั้น พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ย คือ 4.83 คะแนน จึงส่งผลให้ภาพรวมความสามารถทางการอ่านและการเขียนของนักเรียนโรงเรียนสถาพรวิทยาอยู่ในเกณฑ์ต่ำ และควรได้รับการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนให้ดีขึ้น

ผู้วิจัยพบว่าวิธีหนึ่งที่ที่น่าสนใจที่จะนำไปใช้ในการแก้ปัญหาการสอนอ่านวิเคราะห์ควบคู่กับการพัฒนาความสามารถในการเขียนสรุปความ คือ กลวิธี REAP ซึ่งเป็นกลวิธีหนึ่งที่ช่วยพัฒนาความสามารถในด้านการอ่าน การเขียนและการคิดไปพร้อมกัน พัฒนาโดย Eanet & Manzo ในปี ค.ศ. 1976 (Eanet and Manzo, 1976: 647) โดยมีขั้นตอนการสอนที่ชัดเจน ดังนี้ คือ ขั้นที่ 1 Read คือ การอ่านข้อความ ค้นหาข้อความพื้นฐานที่ผู้แต่งต้องการสื่อสาร ขั้นที่ 2 Encode การบันทึกข้อมูล คือ การแปลข้อความที่ผู้แต่งเขียนขึ้นด้วยภาษาของตนเอง ขั้นที่ 3 Annotate การเขียนอธิบาย คือ การนำข้อความมาเขียนอธิบายเพื่อเป็นคำตอบโดยเลือกใช้เพียงรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งจากรูปแบบของการเขียนตอบที่หลากหลาย และ ขั้นที่ 4 Ponder การพิจารณาไตร่ตรอง คือ การนำสิ่งที่ได้จากการอ่านและการเขียนของตนเองและเพื่อนมาแลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นร่วมกัน ทั้งนี้ กลวิธี REAP สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนควบคู่กันได้ สอดคล้องกับงานวิจัย กมลพัทธ์ โพธิ์ทอง (2554) และ เพียรศิลป์ ปินชัย (2555) พบว่า ความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธี REAP สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

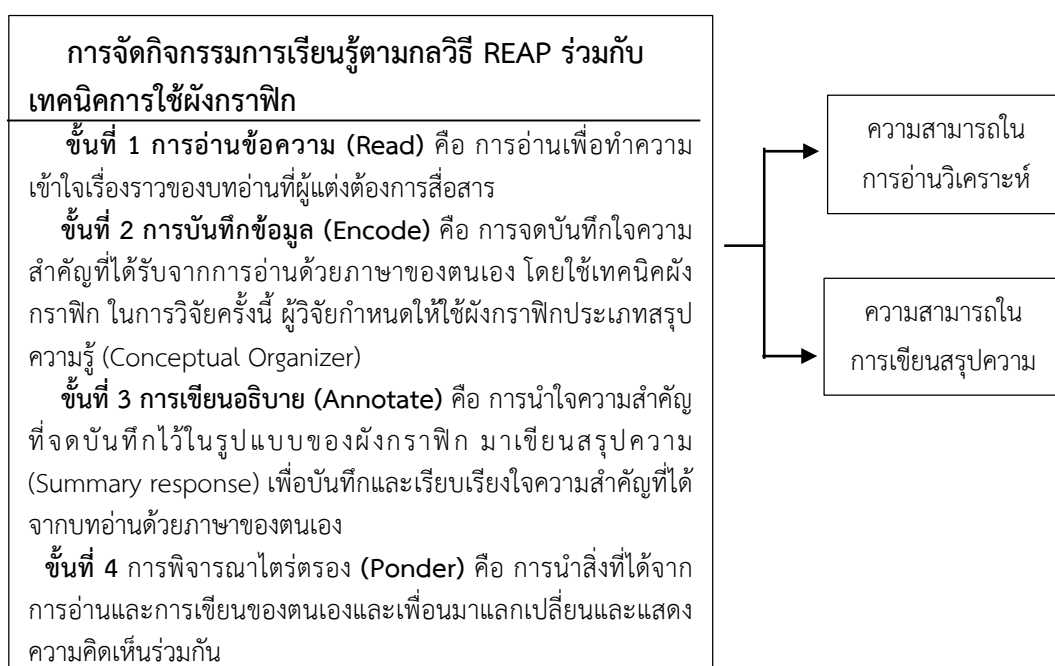
แม้ว่ากลวิธี REAP จะเป็นวิธีที่ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนได้ แต่นักเรียนอาจไม่สามารถเรียบเรียงความคิดและข้อมูลจากการอ่านเพื่อเขียนสรุปความให้ได้ ผู้วิจัยพบว่าเทคนิคผังกราฟิกเป็นเทคนิคหนึ่งที่สามารถพัฒนาความสามารถทางการอ่าน การคิดและการเขียนให้ดีขึ้นได้ เนื่องจากเทคนิคการใช้ผังกราฟิก เป็นการเขียนที่มีลักษณะเป็นแผนผังหรือแผนภาพที่สร้างขึ้นจากความเข้าใจหรือความสามารถในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดหลักกับความคิดย่อย จึงเป็นเทคนิคที่ช่วยให้นักเรียนจัดเรียงข้อมูลที่ได้รับอย่างเป็นระบบและเข้าใจได้ง่ายขึ้น ดังที่ ทิศนา แคมมณี (2559) ที่ได้กล่าวว่าการใช้ผังกราฟิก เป็นเทคนิคที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการเรียนรู้เนื้อหาสาระต่าง ๆ จำนวนมากและเป็นเครื่องมือในการช่วยให้นักเรียนจัดเรียงข้อมูลอย่างเป็นระบบ อยู่ในรูปแบบที่อธิบายให้เข้าใจและจดจำได้ง่าย สอดคล้องกับงานวิจัยของวิไลวรรณ อุ่นจันทร์ (2553), อัจฉรา ปานรอด (2555) และ มุนาดา หมดอด้า (2557) ซึ่งนำเทคนิคผังกราฟิกมาพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียน พบว่า หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคผังกราฟิก นักเรียนมีความสามารถในการอ่านและการเขียนสูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิกน่าจะพัฒนาความสามารถทางการอ่านวิเคราะห์และการเขียนสรุปความของนักเรียนให้ดีขึ้นได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก

กรอบแนวคิดทางการวิจัย

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดทางการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้มีวิธีการดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย การเตรียมการวิจัย การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ การดำเนินการวิจัย และการวิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบสมมติฐาน

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสถาพรวิทยา อำเภอ บางเลน จังหวัดนครปฐม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2562 จำนวน 2 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวนทั้งสิ้น 60 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนสถาพรวิทยา อำเภอ บางเลน จังหวัดนครปฐม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 33 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ด้วยวิธีการจับสลาก

ตัวแปรที่ศึกษา มีดังต่อไปนี้ ตัวแปรต้น คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก และตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการอ่านวิเคราะห์และความสามารถในการเขียนสรุปความ

บทอ่านที่ใช้ในการวิจัย คือ บทโฆษณา ข้าว บทความ และเรื่องสั้น

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิกเรื่องการอ่านวิเคราะห์ และการเขียนสรุปความ จำนวน 8 แผน โดยศึกษารายละเอียดและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรสถานศึกษา และวิธีการสร้างแผน การจัดการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิกเรื่องการอ่านวิเคราะห์และการเขียนสรุปความ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิกเรื่องการอ่านวิเคราะห์และการเขียนสรุปความ นำเสนอแผนการจัดการเรียนรู้ ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการ เรียนรู้ ด้านเนื้อหาและด้านการวัดและประเมินผล ด้านละ 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความ เที่ยงตรงเชิงเนื้อหาได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) เท่ากับ 1.00 และนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยเพื่อทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

2. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านวิเคราะห์เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เพื่อใช้ทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ เป็นแบบทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ชุดเดียวกันแต่สลับข้อและสลับตัวเลือก กำหนดเวลาในการทำข้อสอบ 1 คาบ มีขั้นตอนการสร้างและ ตรวจสอบคุณภาพ คือ ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนสถาพรวิทยา ศึกษาทฤษฎี หลักการ แนวทางการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านวิเคราะห์ เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาและ จุดประสงค์การเรียนรู้ จัดทำตารางวิเคราะห์ข้อสอบ (Test Blueprint) สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถ ใน การอ่านวิเคราะห์ แบบปรนัย 4 ตัวเลือก เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านเนื้อหาและด้านการวัด และประเมินผล ด้านละ 1 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของภาษาและพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ได้ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ระหว่าง 0.67 – 1.00 นำ แบบทดสอบที่ได้ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสถาพรวิทยา จำนวน 30 คน นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์พบว่าได้ค่าความยากง่าย (p) มีค่าระหว่าง 0.20 – 0.79 และ ค่า

อำนาจจำแนก (r) มีค่าระหว่าง 0.24 – 0.68 และมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.86 จากนั้นนำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านวิเคราะห์ที่ได้ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

3. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถและแบบประเมินความสามารถในการเขียนสรุปความ ศึกษาวิธีการสร้างและแบบทดสอบวัดความสามารถแบบอัตโนมัติจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสรุปความแบบอัตโนมัติ และแบบประเมินความสามารถในการเขียนสรุปความ เพื่อเป็นแนวทางสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสรุปความแบบอัตโนมัติ จำนวน 4 ข้อ เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสรุปความจากเรื่องสั้น โดยกำหนดแบบประเมินความสามารถในการเขียนสรุปความในประเด็นต่อไปนี้ 1) การเขียนสรุปใจความสำคัญ 5 คะแนน 2) การเขียนประโยค 3 คะแนน และ 3) การเขียนสะกดคำ 2 คะแนน รวมคะแนนทั้งหมด 10 คะแนน นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสรุปความที่สร้างขึ้นและแบบประเมินความสามารถในการเขียนสรุปความ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านเนื้อหา และด้านการวัดและประเมินผล ด้านละ 1 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของภาษาและพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) เท่ากับ 0.84 นำแบบทดสอบวัดความสามารถและแบบประเมินจำนวน 4 ข้อ ที่ได้ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสถาพรวิทยา โดยตรวจให้คะแนนโดยผู้วิจัยและครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 1 คน เพื่อตรวจสอบเกณฑ์การให้คะแนน (Rubric) ที่สร้างขึ้น โดยพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product – Moment Correlation) พบว่า ได้แบบทดสอบวัดความสามารถใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 2 ข้อ โดยข้อที่ 1 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เท่ากับ 0.79 และมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.88 และ ข้อที่ 2 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เท่ากับ 0.83 และมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.93 แล้วนำไปใช้ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง โดยทดสอบก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 1 ข้อ และหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 1 ข้อ

ขั้นที่ 3 การดำเนินการวิจัย

1. ขั้นเตรียมการ ก่อนดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านวิเคราะห์ เป็นข้อสอบปรนัย 30 ข้อและแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสรุปความ เป็นแบบทดสอบแบบอัตโนมัติ มีลักษณะเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน จำนวน 1 ข้อ ใช้เวลา 1 คาบก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2. ขั้นเตรียมการ ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเองตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก จำนวน 8 แผน โดยใช้เวลาดทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที รวมเวลาที่ใช้ในการทดสอบก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รวมทั้งสิ้น 10 คาบ หลังการทดลองผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านวิเคราะห์ จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นชุดเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสรุปความ ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน จำนวน 1 ข้อ

3. ขั้นสรุป ผู้วิจัยตรวจให้คะแนนและนำผลการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านวิเคราะห์และแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสรุปความมาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

ขั้นที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบสมมติฐาน

1. ตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านวิเคราะห์ ใช้สถิติ คือ การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก(r) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านวิเคราะห์แบบปรนัย (KR-20) และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสรุปความแบบอัตนัย

2. การวิเคราะห์ข้อมูลของคะแนนความสามารถในการอ่านวิเคราะห์ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านวิเคราะห์ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก ใช้การทดสอบค่าที กรณีกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent)

3. การวิเคราะห์ข้อมูลของคะแนนความสามารถในการเขียนสรุปความของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนสรุปความตามแบบประเมินความสามารถในการเขียนสรุปความตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านวิเคราะห์และเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาศักยภาพความสามารถในการอ่านวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับ เทคนิคการใช้ผังกราฟิก

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาศักยภาพความสามารถในการอ่านวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับ เทคนิคการใช้ผังกราฟิก

กลุ่มตัวอย่าง	N	คะแนนเต็ม	($\bar{X}$)	S.D.	t
ก่อนเรียน	33	30	13.97	4.11	12.34
หลังเรียน	33	30	19.79	3.10	

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนความสามารถในการอ่านวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 19.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 3.10 โดยก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิกมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 13.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 4.11 และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการทดสอบพบว่า ค่า t เท่ากับ - 6.49 แสดงว่าความสามารถในการอ่านวิเคราะห์หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิกสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาความสามารถในการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก

กลุ่มตัวอย่าง	N	คะแนนเต็ม	($\bar{X}$)	S.D.	t
ก่อนเรียน	32	10	5.30	1.19	15.27
หลังเรียน	32	10	8.21	0.98	

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนความสามารถในการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิกมีคะแนนความสามารถในการอ่านวิเคราะห์ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 8.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.98 โดยก่อนการจัดการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิกมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 5.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.19 และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการทดสอบพบว่า ค่า t เท่ากับ 15.27 แสดงว่าความสามารถในการเขียนสรุปความหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิกสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การศึกษาความสามารถในการอ่านวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิกมีคะแนนความสามารถในการอ่านวิเคราะห์ สูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นพัฒนาความสามารถของผู้เรียนทั้งในด้านการอ่าน การคิด และการเขียนควบคู่กัน โดยมีขั้นตอนในการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนเป็นลำดับขั้นอย่างชัดเจน ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีดังกล่าวทำให้นักเรียนมีความสนใจในการอ่านมากขึ้นและสามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งในแต่ละขั้นตอนมีส่วนช่วยในการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียน สอดคล้องกับ Eanet and Manzo (1976) ได้กล่าวไว้ว่า กลวิธี REAP เป็นกลวิธีที่สนับสนุนและส่งเสริมการอ่านที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านและวิเคราะห์สาระสำคัญของเรื่องได้ ผ่านกระบวนการคิดและการเขียนเพื่อเชื่อมโยงประเด็นต่าง ๆ ทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกมลพัทธ์ โพธิ์ทอง (2554) และสุรรัตน์ อักษรกาญจน์ (2559) พบว่า กลวิธี REAP สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนให้ดีขึ้นได้ รวมทั้งเทคนิคการใช้ผังกราฟิกมีส่วนในการช่วยให้นักเรียนสามารถจดบันทึกตามประเด็นที่ได้มีการกำหนดร่วมกันได้อย่างตรงประเด็น จึงทำให้นักเรียนเข้าใจภาพรวมของบทอ่านทั้งหมดได้อย่างเป็นระบบและชัดเจนมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับทศนา แหมมณี (2559) ที่กล่าวว่า แผนผังกราฟิกเป็นรูปแบบของการแสดงออกของความคิดที่สามารถมองเห็นและอธิบายได้อย่างเป็นระบบชัดเจน ด้วยเหตุนี้ เทคนิคการใช้ผังกราฟิกจึงเป็นเทคนิคที่สามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนให้ดีขึ้นได้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Mazure (2001, อ้างถึงใน สุพัตรา มูลละออง 2557) พบว่า การสอนอ่านด้วยผังกราฟิกช่วยให้ผู้เรียนมีความคงทนในการจำและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนสูงกว่าการสอนอ่านด้วยวิธีปกติ และ ผลการวิจัย

ของ Praveen and Premalatha (2013) พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยการใช้เทคนิคผังกราฟิกมีประสิทธิภาพในการอ่านคำถามที่ดีขึ้น

2. การศึกษาความสามารถในการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิกมีคะแนนความสามารถในการอ่านวิเคราะห์สูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ พิจารณาได้ว่าอาจเป็นผลมาจากกลวิธี REAP สามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนของนักเรียนให้ดีขึ้นได้ เนื่องจากผู้วิจัยได้กำหนดให้นักเรียนใช้ผังกราฟิกประเภทสรุปความรู้ (Conceptual Organizer) ในขั้นที่ 2 Encode การบันทึกข้อมูล เมื่อนักเรียนสามารถบันทึกข้อมูลที่ได้จากการอ่านอย่างเป็นระบบแล้ว จึงมีส่วนช่วยให้ในขั้นที่ 3 Annotate ซึ่งเป็นขั้นตอนของการเขียนอธิบาย นักเรียนสามารถนำข้อมูลเหล่านั้นมาเรียบเรียงขึ้นใหม่ได้ด้วยภาษาของตนเอง สอดคล้องกับ Manzo et al. (2002) ได้กล่าวไว้ว่าขั้นที่ 3 Annotate เป็นศูนย์กลางของกลวิธี REAP ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการเขียนที่สร้างขึ้นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ต่าง ๆ ในการเขียนเชื่อมโยง ผู้อ่านจะต้องแยกแยะและสังเคราะห์แนวคิดที่ผู้แต่งนำเสนอ และถ่ายทอดแนวคิดเหล่านี้โดยใช้คำพูดของตนเอง และให้ตกผลึกเป็นผลลัพธ์ในการเขียน ดังนั้น การใช้กลวิธี REAP จึงสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนสรุปความร่วมกับการอ่านวิเคราะห์ได้ สอดคล้องกับ กมลพัทธ์ โพธิ์ทอง (2554) และเพียรศิลป์ ปินชัย (2555) ซึ่งกล่าวถึงประโยชน์ของกลวิธี REAP ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถในการเขียน สรุปได้ว่า กลวิธี REAP สามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนของผู้เรียนได้ นอกจากนี้การใช้เทคนิคผังกราฟิก ยังมีส่วนช่วยให้นักเรียนสามารถจับใจความหรือประเด็นสำคัญของเรื่องเพื่อนำมาจัดบันทึกและเรียบเรียงเป็นภาษาเขียนของตนเอง ให้เป็นข้อความที่กระชับ ชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหา และเป็นข้อมูลที่สรุปได้ถูกต้อง เพราะการใช้ผังกราฟิกในการจดบันทึกจะช่วยให้นักเรียนสามารถมองเห็นความสัมพันธ์ของเนื้อหานั้น ๆ เพื่อนำไปสู่การสรุปเป็นความคิดรวบยอดของตนเองได้ ดังที่ วลัย พาณิช (2544) กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดข้อมูลด้วยผังกราฟิกว่าแสดงให้เห็นความเชื่อมโยงสัมพันธ์ของมโนทัศน์หรือความคิดรวบยอดต่าง ๆ เมื่อผู้เรียนอยู่ในการเรียนรู้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของวิไลวรรณ อุ่นจันทร์ (2553) และอัจฉรา ปานรอด (2555) พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคผังกราฟิกสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนให้สูงขึ้นได้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านวิเคราะห์และการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความสามารถในการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก ครูควรเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียน ทั้งนี้ ควรกำหนดเวลาในการอ่านและทำกิจกรรมให้เหมาะสม บทอ่านที่ใช้ไม่ควรมีเนื้อหายาวเกินไป เพราะอาจส่งผลต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมและอาจทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP มีขั้นตอนกิจกรรมที่ครูจำเป็นต้องอธิบายในแต่ละขั้นตอนให้นักเรียนเข้าใจ เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ตามเวลาที่กำหนดอย่างไม่มีสับสน

3. การใช้บทอ่านประเภทบทความ ครูควรเลือกบทอ่านที่มีความเหมาะสมกับความรู้เบื้องต้นของนักเรียนหรือเป็นเรื่องราวที่นักเรียนกำลังให้ความสนใจ หากเลือกใช้บทความที่มีเนื้อหายาวเกินไป จะทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายซึ่งจะเป็นอุปสรรคในการพัฒนาความสามารถของนักเรียนได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกในการสอนวรรณคดี

2. ควรมีการศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิกที่มีต่อความสามารถด้านอื่น ๆ เช่น การอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านจับใจความ เป็นต้น

3. การใช้บทอ่านประเภทบทความ ครูควรเลือกบทอ่านที่มีความเหมาะสมกับความรู้เบื้องต้นของนักเรียนหรือเป็นเรื่องราวที่นักเรียนกำลังให้ความสนใจ หากเลือกใช้บทความที่มีเนื้อหายาวเกินไป จะทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายซึ่งจะเป็นอุปสรรคในการพัฒนาความสามารถของนักเรียนได้

เอกสารอ้างอิง

- กมลพัทธ์ โพธิ์ทอง. (2554). ผลของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้กลวิธีอาร์ อี เอ พี ที่มีต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย). บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2546). การคิดเชิงวิเคราะห์. กรุงเทพมหานคร: ชัคเชส มีเดีย จำกัด.
- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และ อาริยา หุตินทะ. (2555). ภาษาไทยเพื่อการศึกษา. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทศนา แหมมณี. (2559). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพียรศิลป์ ปินชัย. (2555). การใช้กลวิธีอ่านแบบ อาร์อีเอพี เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ และทักษะคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2554). วิธีวิจัยทางการศึกษา. นครปฐม: ศูนย์วิจัยและพัฒนาทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มุนดา หมดอด้า. (2557). ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการใช้ผังกราฟิกที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความ และเขียนสรุปความกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียน

- ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน).
บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- วลัย พานิช. (2544). *แผนผังกราฟิกกับการเรียนการสอนสังคมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิไลวรรณ อุณจันทร์. (2553). *การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ การเขียนเชิงสร้างสรรค์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีพุทธิปัญญา
กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ผังกราฟิก*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุพัตรา มุลละออง. (2557). *การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้การอ่านกลวิธีแบบ
ร่วมมือและเทคนิคแผนผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา
ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). บัณฑิตวิทยาลัย:
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุริรัตน์ อักษรกาญจน์. (2559). *การพัฒนาการสอนการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ร่วมกับกลวิธีอาร์ อี เอ พี เพื่อ
พัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี*. *วารสารราชพฤกษ์* 14(3): 18 - 25.
- สุวิทย์ มุลคำ และอรรถัย มุลคำ. (2547). *21 วิธีจัดการเรียนรู้: เพื่อพัฒนากระบวนการคิด*. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- อัญญา ปานรอด. (2555). *ผลของการเรียนการสอนแบบสืบสอบโดยการเชื่อมโยงแผนผังมโนทัศน์ที่มีต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์)*. บัณฑิตวิทยาลัย:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Amaliatul Khoiriyah. (2017). *The Effectiveness of Read, Encode, Annotate, Ponder (REAP)
Strategy Toward Student's Reading Comprehension on Exposition Text (An
Experimental Research at the Eleventh Grade Students of MA Mathla'ul Anwar
Menes Center in the Academic Year of 2016/2017*. Education and Teacher Training
Sultan Maulana Hasanuddin Banten.
- Eanet, M.G. and Manzo, A.V. (1976). REAP – strategy for improving reading/writing/study
skills.” *Journal of Reading* 19(8): 647 – 652.
- Manzo, A., Manzo, U., & Albee, J. (2002). iREAP: Improving reading, writing, and thinking in the
wired classroom. *Journal of Adolescent & Adult Literacy* 46(1): 42.
- Manzo, Anthony V., and Manzo, Ula C. (1993). *Literacy Disorders Holistic Diagnosis and
Remediation*. n.p.
- Praveen, Sam D., and Premalatha Rajan. (2013). Using Graphic Organizers to Improve Reading
Comprehension Skills for the Middle School ESL Students. *English Language Teaching*
6(2): 155-170.

